

Η Κοίμηση της Θεοτόκου ως μυστήριο της Εκκλησίας (Μητροπ. Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου Ιερόθεος)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : Αυγούστου 15, 2019

Κατά την έορτή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου άσπαζόμαστε την ιερή εικόνα πού παριστᾶ τό γεγονός της Κοιμήσεως της. [Ἡ ὅλη εἰκόνα ὄχι μόνον ἀναπαριστᾶ αὐτό πού ἔγινε κατά τήν ἐξόδιο ἀκολουθία τῆς Παναγίας](#), ἀλλά δείχνει καί τό τί εἶναι ἡ Ἐκκλησία. Πρόκειται γιά μιᾶ εἰκόνα πού δείχνει κατά τόν πλέον ἀνάγλυφο τρόπο τό μυστήριο τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ Ἐκκλησία δέν εἶναι μιᾶ ἀνθρώπινη ὀργάνωση, ἀλλά τό Θεανθρώπινο Σῶμα τοῦ Χριστοῦ. Εἶναι ἡ ἐνότητα Θεοῦ καί ἀνθρώπων στό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ. Στήν ιερή εἰκόνα τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου βλέπουμε ὅτι ἡ Ἐκκλησία ἔχει στό κέντρο της τόν Χριστό καί τήν Παναγία, ὡς Μητέρα τοῦ Χριστοῦ, καί γύρω ἀπό αὐτούς τούς Ἀποστόλους, τούς Ἐπισκόπους καί τούς Ἀγγέλους.

Ἐπειτα, στήν ιερή εἰκόνα φαίνεται καθαρά ὅτι **στήν Ἐκκλησία ἔχει καταργηθῆ ὁ θάνατος**, ἀλλά αὐτό πού ὀνομάζουμε θάνατο εἶναι ἕνας ἀπλός ὕπνος. Τό σῶμα δέχεται τήν Χάρη τοῦ Θεοῦ καί αὐτό λαμπρύνεται, ἀλλά καί ἡ ψυχή ζῆ μετά θάνατο, καί, ἄν ὁ ἄνθρωπος ἔχη ἀγιασθῆ, βρίσκεται «*ἐν χειρὶ Θεοῦ*». Αὐτό πού συνέβη μέ τήν Παναγία, κατά ἀναλογία, ἐπιθυμοῦμε νά συμβῆ καί σέ μᾶς. Δηλαδή, εὐχόμαστε, ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα νά φύγουμε ἀπό τόν κόσμο αὐτό, νά εἴμαστε μέσα στήν Ἐκκλησία, νά προσευχόμαστε, νά ἔχουμε τούς Πνευματικούς Πατέρες κοντά μας, νά λάβουμε τήν εὐχή τους καί, κυρίως, νά κοινωνήσουμε τό Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ Χριστοῦ.

Ἀκόμη, ὅπως ὁ Ἰεφωνίας προσπάθησε νά ἀτιμάσῃ τό σῶμα τῆς Παναγίας καί δέν τό κατόρθωσε, ἔτσι ὑπάρχουν διάφοροι ἐχθροί, οἱ ὁποῖοι προσπαθοῦν νά βλάψουν τό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ πού εἶναι ἡ Ἐκκλησία, ἀλλά δέν κατόρθωσαν οὔτε θά κατορθώσουν νά κάνουν τίποτε, γιατί ἡ Ἐκκλησία δέν εἶναι ἕνα ἀνθρώπινο σωματεῖο, ἀλλά τό θεανθρώπινο Σῶμα τοῦ Χριστοῦ. Ἡ Ἐκκλησία ἔχει μεγάλη δύναμη, **δέν φοβᾶται ἀπολύτως τίποτε, ἀλλά σώζει τούς πάντες καί αὐτούς ἀκόμη τούς λεγομένους ἐχθρούς της, ὅταν μετανοήσουν.**

Ὅλη ἡ σύνθεση τῆς εἰκόνας ἀπό τά πρόσωπα πού παρίστανται σχηματίζουν ἕναν νοητό Σταυρό. Ἡ ὀριζόντια διάσταση τοῦ Σταυροῦ σχηματίζεται ἀπό τήν κλίνη, ὅπου βρίσκεται τό νεκρό σῶμα τῆς Θεοτόκου. Ἡ κατακόρυφη διάσταση τοῦ Σταυροῦ σχηματίζεται στό ἐπάνω μέρος ἀπό τόν Χριστό πού βρίσκεται ὄρθιος, καί στό κάτω

μέρος από τον Έβραϊο Ίεφωνία πού θέλησε νά άτιμάση τό σώμα τής Θεοτόκου. Είναι ένας νοητός Σταυρός πού τόν άποτελοϋν ό Χριστός, ή Θεοτόκος, καί οι παρόντες στην Κοίμησή της, από τούς όποιους οι περισσότεροι τήν άνυμνοϋν καί ένας προσπαθεί νά τήν άτιμάση.

Ό Σταυρός είναι δόξα καί άτιμία, σωτηρία καί καταδίκη. Ό Απόστολος Παϋλος διακηρύσσει: «Ό λόγος γάρ ό τοϋ σταυροϋ τοίς μέν άπολλυμένοις μωρία έστι, τοίς δέ σωζομένοις ήμίν δύναμις Θεοϋ έστι» (Α΄ Κορ. α΄, 18).

Ή Έκκλησία έχει καί τούς πειρασμούς της πού προέρχονται από τούς ανθρώπους, οι όποιοι οϋτε βιώνουν οϋτε μποροϋν νά καταλάβουν τό μυστήριο τοϋ Σταυροϋ καί τής Άναστάσεως τοϋ Χριστοϋ. Αυτοί είναι άγευστοι καί άμύητοι τής θεοειδοϋς ζωής καί αντιδροϋν σέ εκείνους πού ζοϋν σέ μία άλλη διάσταση τής ζωής.

Τό μυστήριο τοϋ Σταυροϋ φαίνεται έκδηλα στά πρόσωπα τών ανθρώπων πού εικονίζονται στην εικόνα τής Κοιμήσεως τής Θεοτόκου. Ό πόνος καί ό πόθος, ή άγάπη καί ή προσευχή, ή έκσταση καί ή όραση, οι ύμνοι καί ή σιωπή, όλα αυτά είναι μέθεξη τοϋ μυστηρίου τοϋ Σταυροϋ τοϋ Χριστοϋ.

Στην διδασκαλία τών Πατέρων γίνεται λόγος γιά τό μυστήριο τοϋ Σταυροϋ καί τής Άναστάσεως τοϋ Χριστοϋ, πού είναι ή άγάπη τοϋ Θεοϋ, ή όποία προχέεται από τόν Τριαδικό Θεό πρό τής δημιουργίας τοϋ κόσμου, κατά τήν δημιουργία του, πρό τής πτώσεως τοϋ ανθρώπου, μετά τήν πτώση του, πρό τής ένανθρωπήσεως τοϋ Χριστοϋ, κατά τήν ένανθρώπησή Του, πρό τής Πεντηκοστής καί μετά από αυτήν. Αυτή ή άγάπη τοϋ Θεοϋ μετέχεται διαφοροτρόπως, ως καιούσα καί φωτίζουσα, μέ τήν διπλή ένέργεια τοϋ Σταυροϋ.

Αυτό τό μυστήριο τοϋ Σταυροϋ φαίνεται έκδηλα στά πρόσωπα τών ανθρώπων πού εικονίζονται στην εικόνα τής Κοιμήσεως τής Θεοτόκου. Ό πόνος καί ό πόθος, ή άγάπη καί ή προσευχή, ή έκσταση καί ή όραση, οι ύμνοι καί ή σιωπή, όλα αυτά είναι μέθεξη τοϋ μυστηρίου τοϋ Σταυροϋ τοϋ Χριστοϋ.

Ό Σταυρός είναι ή δόξα τοϋ Χριστοϋ μέ τήν άγάπη καί τήν κένωσή Του, αλλά είναι καί ή δόξα τής Θεοτόκου, ή όποία **σέ όλη τήν ζωή της έζησε μέ τήν βαθυτάτη ταπεινώση** πού είναι ή θεοποιός καί ύποποιός κένωση, δηλαδή τό μυστήριο τοϋ Σταυροϋ καί τής Άναστάσεως. Αυτό έζησαν καί οι Απόστολοι καί οι Ίεράρχες πού άποδείχθηκαν φίλοι τοϋ Θεοϋ, φίλοι τοϋ Σταυροϋ.

Τελικά, μένοντας σέ αυτόν τόν νοητό σχηματισμό τοϋ Σταυροϋ τής εικόνας μπορεΐ νά τονισθΐ ή άξία τοϋ ανθρώπου, όταν μέ τήν όλη ζωή του καί τόν τρόπο τής κοιμήσεώς του, κατά τό πρότυπο τής Θεοτόκου, γίνεται ή όριζόντια διάσταση τοϋ Σταυροϋ, καί προστίθεται ή κατακόρυφη διάστασή του, πού είναι ή Χάρη τοϋ Θεοϋ.

Η ΑΛΛΗ ΟΨΙΣ

Ψηλαφώντας την των πραγμάτων αλήθεια...

<https://alopsis.gr>

Ἡ Παναγία προξένησε μεγάλη χαρά σέ ὅλη τήν οἰκουμένη, γιατί γέννησε τόν Χριστό, πού εἶναι ἡ χαρά μας καί ἡ ἐλπίδα τῆς σωτηρίας μας. Γι' αὐτό τήν ἀγαπᾶμε καί τήν παρακαλοῦμε νά μᾶς προστατεύη, νά μᾶς ἐνισχύη στίς δύσκολες ὥρες τῆς ζωῆς μας, νά πρεσβεύη γιά νά παραμένουμε μέσα στήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, καί νά μεσιτεύη γιά νά ἀξιωθοῦμε νά νικήσουμε τόν θάνατο μέ τήν δύναμη τοῦ Χριστοῦ καί νά εἰσεέλθουμε στήν οὐράνια Ἐκκλησία

(Πηγή: parembasis.gr)